

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

60a Nit de Santa Llúcia. Festa de les Lletres Catalanes

Viladecans, 17 de desembre de 2010

La presidenta

President Pujol, senyora presidenta d'Òmnium Cultural, il·lustríssim alcalde de Viladecans, guardonats i participants en els premis d'aquesta festa, senyores i senyors, en primer lloc vull expressar la meva salutació més cordial i el meu agraïment a la presidenta d'Òmnium Cultural i als membres de l'entitat per la invitació a compartir amb tots vostès aquesta nit màgica. Aquest és el meu primer acte oficial com a presidenta del Parlament i no podia iniciar de millor manera la meva nova responsabilitat institucional. Moltes gràcies.

També vull felicitar les persones premiades avui que, amb les seves aportacions, han enriquit la cultura catalana del segle XXI. Aquesta festa, amb la presència de tants escriptors premiats i dels que, sense guanyar el premi, han participat fent obres de segur notables, és una manifestació i una demostració de la vitalitat, tant en quantitat com en qualitat, de la nostra literatura i de la nostra cultura. Felicitats a tots els guardonats amb els premis de les lletres catalanes, perquè amb la paraula escrita han contribuït a fer que la cultura catalana tingui prou consistència i qualitat i prou personalitat per fer que Catalunya tingui una identitat molt sòlida. Una personalitat pròpia només es té si es disposa d'una cultura forta i pròpia. Amb la cultura ha sobreviscut el país i la gent com vostès hi ajuda. La meva felicitació sincera, doncs, a tots.

Vull felicitar també els organitzadors de l'acte per la participació artística i institucional, per continuar apostant per la cultura i la creativitat, unides, totes dues, en la idea que si bé de la festa l'important són els premis, cal que la paraula, que és la protagonista, prengui formes i sigui cantada, dita i escrita.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català
Presidenta

Ens cal una cultura de la llengua, de la paraula, de les lletres, per mantenir viva la nostra presència al món del pensament. Ens cal, però, aquella paraula que expressa conviccions, que expressa sentiments.

Vull felicitar-los també pel cartell d'enguany, que evoca la Nit de Santa Llúcia per mitjà d'un llum, una espelma que il·lumina la nit. Desitjo que tots la puguem fer nostra i aquesta espelma il·lumini tots els polítics catalans en la nova singladura que tot just comença, i que ens aporti il·lusió, ambició i esperança.

I felicitar l'alcalde de Viladecans per mantenir tan plena de vida aquesta Nit de Santa Llúcia, nit de les lletres catalanes, una nit que ens du a somiar en un futur millor.

També voldria que ens congratuléssim tots per la celebració d'avui: perquè ja fa seixanta anys que se celebra aquesta Festa de les Lletres Catalanes i cinquanta que Òmnium Cultural l'empeny, la tira endavant, i això mereix un reconeixement especial, perquè hi arriba amb la vitalitat de sempre, amb la mateixa il·lusió i amb la mateixa militància. El naixement d'Òmnium l'any 1961 vincula la Nit de Santa Llúcia a aquesta entitat fins avui.

Permetin, ara, que em remunti en el temps.

Fa trenta anys, el 1980 o el 1981, els responsables d'Òmnium d'aleshores van preguntar al president de la Generalitat si, un cop recuperades les institucions i havent-se celebrat les primeres eleccions democràtiques a Catalunya, la seva funció encara era necessària. Semblava com si tot estigués resolt. I el president Pujol els va dir que era absolutament necessari que Òmnium Cultural continués la seva feina.

I les raons que els va donar tenen avui un significat molt actual, i això que han passat trenta anys. El president Pujol els va dir el següent: "No és gens segur que Catalunya arribi a assolir el nivell de poder polític que necessita un país per garantir la plena normalitat, i encara que s'arribés a tenir amb plenitud el poder polític i financer que necessitem per al ple desenvolupament de la nostra autonomia política, cap país no pot renunciar a la participació, a la iniciativa de la seva gent, de les seves entitats, de la seva societat civil. De fet, cap país no pot pensar que tirarà endavant només per l'acció dels seus governants, dels seus poders públics."

Tornem al 2010. Si llavors Catalunya es trobava en procés de construcció i necessitava la continuïtat i el voluntarisme d'entitats com Òmnium, ara, a final del 2010 i davant la situació de crisi econòmica profunda en què estem immersos, encara ne-

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

cessita més la complicitat de la societat civil, la seva col·laboració, el seu voluntarisme militant i el seu ajut.

Tot allò que representa estar al peu del canó, fer aportacions positives, desinteressades, allò que deia abans de militància activa, tot això, avui encara ho continuem necessitant.

Per aixecar econòmicament Catalunya, els necessitem a tots vostès, l'empresa, la indústria, la societat civil, les entitats cíviques i socials. És clar que els poders públics han de treballar, han de complir els seus programes, el seu projecte de país, però amb l'ajuda de tots.

El país, l'hem d'aixecar amb l'esforç de tothom, amb ambició, amb il·lusió. Hem de recuperar el prestigi que tenia Catalunya arreu, hem de recuperar l'autoestima i hem de defensar la nostra dignitat nacional.

Amb tot això què vull dir? Vull dir que des dels poders públics volem donar resposta als reptes que tenim des d'un punt de vista econòmic, social, cultural i nacional, i que per això cal recuperar la confiança en les nostres institucions, cal treballar amb il·lusió, responsabilitat, ambició i generositat. I cal, sobretot, estimar profundament el país.

I per tirar endavant tot això aquest país continua necessitant la gent que, com Òmnium Cultural, estima profundament el país, i continua necessitant que aquesta gent tingui creativitat, capacitat de projecció, qualitat, i faci realitat dia a dia la seva feina en defensa de Catalunya en la seva triple dimensió: llengua, cultura i país.

En aquest seixantè aniversari de la Festa de les Lletres Catalanes, vull agrair a Òmnium Cultural la seva feina en defensa de la llengua i la cultura i vull posar-la com a exemple d'una societat civil catalana que no es desentén dels reptes que té el país.

Desitjo que aquest meu primer acte públic, tan relacionat amb els nostres signes d'identitat —la llengua i la cultura—, m'ajudin a ser, en aquesta presidència que tot just vaig encetar ahir, portadora per tot el país de la necessitat de continuar defensant el valor de la paraula escrita per mantenir viva la nostra presència al món del pensament.

Moltes gràcies.